

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D. a Mgr. Martiny Weissové, ve věci

žalobkyně:

[redacted]
bytem [redacted]
zastoupena [redacted], advokátem
sídlem [redacted]

proti

žalovanému: Ministerstvo pro místní rozvoj

sídlem [redacted]

o žalobě na ochranu před nečinností žalovaného

takto:

I. Žalovanému se ukládá povinnost rozhodnout o rozkladu žalobkyně podaného dne 22. 5. 2019 proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj č.j. 23804/2019 ze dne 17. 5. 2019, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 8.800 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně [redacted], advokáta.

Odůvodnění:

- 1 Žalobkyně se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj č.j. 23804/2019 ze dne 17. 5. 2019, jímž byla podle ust. § 15 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), odmítnuta žádost žalobkyně o poskytnutí informací.
- 2 Žalobkyně v žalobě uvedla, že dne 7. 4. 2019 požádala žalovaného o poskytnutí informací týkajících se vyřizování žádosti advokáta [REDAKCE] ze dne 16. 11. 2017, o přešetření způsobu vyřízení stížnosti ze dne 20. 10. 2017 Krajským úřadem Ústeckého kraje, odborem územního plánování a stavebního řádu. Konkrétně požádala o sdělení, jakým způsobem se žalovaný věcně vypořádal s tam uvedenými námitkami.
- 3 Dne 22. 5. 2019 obdržela žalobkyně rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 5. 2019, č.j. 23804/2019 (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla její žádost odmítnuta z důvodu, že žalobkyně se nedomáhá informace o činnosti orgánu státní správy, ale požaduje sdělit názor žalovaného na danou záležitost. Jde tedy o dotaz, který je z povinnosti poskytovat informace vyloučen dle ust. § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím. Proti rozhodnutí podala žalobkyně téhož dne rozklad. Když následně neobdržela rozhodnutí o rozkladu, podala dne 4. 7. 2019 žádost o přijetí opatření proti nečinnosti žalovaného, přičemž rozhodnutí o rozkladu ani vyjádření k žádosti o přijetí opatření proti nečinnosti žalobkyně dosud neobdržela.
- 4 Právní argumentaci žalobkyně opírá o ust. § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, dle něž proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti lze podat odvolání. Z ust. § 20 odst. 4 písm. b) zákona o svobodném přístupu k informacím vyplývá, že pro odvolací řízení se použijí příslušná ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Podle ust. § 152 odst. 1 správního řádu proti rozhodnutí, které vydal ústřední správní úřad, ministr nebo vedoucí jiného ústředního správního úřadu v prvním stupni, lze podat rozklad. Podle ust. § 16 odst. 3 věta druhá zákona o svobodném přístupu k informacím lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. V posuzované věci tato lhůta počala běžet 29. 5. 2019 a uplynula 12. 6. 2019.
- 5 Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Uvedl, že žalobkyně požádala o informace týkající se podnětu, který dříve učinil její právní zástupce (a podle jména též rodinný příslušník). Podle žalovaného smyslem zákona o svobodném přístupu k informacím jistě není poskytovat informace, které může žadatel získat dotazem na svého právního zástupce.
- 6 Dále žalovaný uvedl, že s žalobkyní, resp. dalšími členy její rodiny, vede několik soudních sporů, jejichž podstata je vždy taková, že některý z členů rodiny podá u stavebního úřadu či jeho nadřízeného orgánu podání, přičemž jiný člen vzápětí podá podle zákona o svobodném přístupu k informacím žádost o informaci, která se týká dříve uplatněného podání. Protože jednání žalobkyně vykazuje znaky zneužití práva na informace, navrhuje pro případ, že soud žalobě vyhoví, nepřiznat žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 7 V replice žalobkyně uvedla, že informační povinnost podle zákona o svobodném přístupu k informacím nemá subsidiární povahu, tedy není podmíněna tím, že žadatel může

informace získat jinak, například dotazem na někoho jiného. Navíc právní zástupce žalobkyně požadovanými informacemi nedisponuje. K četnosti svých podání žalobkyně uvedla, že četnost je dána především množstvím pochybení na straně žalovaného s tím, že je přesvědčena, že důvod její žádosti o informace (stejně jako dalších podání) je zcela legitimní.

- 8 Ve věci samé rozhodl Městský soud v Praze bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci vyslovili souhlas (ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“).
- 9 Městský soud v Praze následně v souladu s ust. § 81 odst. 1 s. ř. s. přezkoumal podanou žalobu, stejně jako postup žalovaného, vycházející přitom ze skutkového stavu zjištěného ke dni rozhodnutí, a shledal, že žaloba je důvodná.
- 10 Podle ust. § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
- 11 V projednávané věci žalobkyně adresovala žalovanému žádost ze dne 7. 4. 2019 o poskytnutí informací s tím, že žalovaný prvostupňovým rozhodnutím ze dne 17. 5. 2019, č.j. 23804/2019 rozhodl o žádosti tak, že se poskytnutí informace v souladu s ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím se odmítá.
- 12 Prvostupňové rozhodnutí je odůvodněno tím, že informační povinnost se ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže vztahovat k informacím, které svým charakterem představují názor povinného subjektu k jisté záležitosti, jako je tomu právě v případě informací, které požaduje sdělit žalobkyně v předmětné věci. Důvodem pro odmítnutí žádosti je tedy skutečnost, že žalovaný není povinen požadované informace poskytnout.
- 13 Z výše popsaného postupu žalovaného městský soud dovozuje, že žalovaný jako povinný subjekt postupoval v souladu s ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím, dle něž pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
- 14 Jak přitom vyplývá již ze samotného ust. § 15 zákona o svobodném přístupu k informacím, rozhodnutí o odmítnutí žádosti je správním rozhodnutím, na něž se v souladu s ust. § 20 odst. 4 písm. a) zákona přiměřeně použijí ustanovení správního řádu. Stejně tak se ustanovení správního řádu použijí na ostatní procesní postupy podle zákona o svobodném přístupu k informacím, a to včetně ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů (ust. § 2 až 8 správního řádu), ustanovení o ochraně před nečinností (ust. § 80 správního řádu) a určování nadřízeného správního orgánu (ust. § 178 správního řádu).
- 15 Z uvedeného je tak zřejmé, že na rozhodnutí o odmítnutí žádosti se plně vztahují ustanovení správního řádu, zejména o náležitostech (obsahu) rozhodnutí (ust. § 68

správního řádu), jeho písemném vyhotovení (ust. § 69 správního řádu) a oznamování (doručování) rozhodnutí (ust. § 72 správního řádu). Mezi tyto náležitosti náleží též poučení, že proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti lze v souladu s ust. § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím podat odvolání, eventuálně rozklad.

- 16 Podle ust. § 16 odst. 2, 3 zákona o svobodném přístupu k informacím pak platí, že povinný subjekt předloží odvolání spolu se spisovým materiálem nadřízenému orgánu ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení odvolání. Nadřízený orgán rozhodne o odvolání do 15 dnů ode dne předložení odvolání povinným subjektem. Lhůta pro rozhodnutí o rozkladu je 15 pracovních dnů ode dne doručení rozkladu povinnému subjektu. Lhůtu nelze prodloužit.
- 17 V nyní projednávaném případě z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí č.j. 52267/2018-15 ze dne 17. 5. 2019 toto správné poučení obsahuje, a že žalobkyně proti němu podala dne 22. 5. 2019 rozklad, na nějž nebylo reagováno.
- 18 Povinností žalovaného v dané věci bylo rozhodnout o podaném rozkladu tak, jak mu to ukládají příslušná ustanovení zákona o svobodném přístupu k informacím a správního řádu. Stejně jako v případě řízení před první instancí, rovněž pro odvolací řízení se dle ust. § 20 odst. 4 písm. b) a zákona o svobodném přístupu k informacím použijí ustanovení správního řádu, konkrétně obecná ustanovení § 81 až § 93 ve spojení s ust. § 152 správního řádu, a to i na řízení o rozkladu. Speciálními ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím vůči úpravě odvolacího řízení ve správním řádu jsou ust. § 16 odst. 2 a 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, které stanoví kratší lhůty pro předložení odvolání nadřízenému orgánu a pro rozhodnutí nadřízeného orgánu o něm.
- 19 Podle ust. § 152 odst. 6 správního řádu mohl žalovaný prvostupňové rozhodnutí buď zrušit, nebo změnit, anebo mohl rozklad rozhodnutím zamítnout, mohl zrušit prvostupňové rozhodnutí o odmítnutí žádosti, nebo zrušit jeho část a řízení v tomto rozsahu zastavit a současně přikázat prvostupňovému orgánu požadovanou informaci žalobci poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o odvolání povinnému subjektu (viz ust. § 16 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím).
- 20 Zákon o svobodném přístupu k informacím ani správní řád nepředvídají situaci, kdy by o podaném rozkladu nemuselo být rozhodnuto, jako tomu bylo v posuzovaném případě. Povinností žalovaného bylo o podaném rozkladu rozhodnout v souladu s ust. § 152 odst. 6 správního řádu, ve lhůtě stanovené v ust. § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, a to, že tak žalovaný dosud neučinil, a to ani po podnětu žalobkyně k přijetí opatření proti nečinnosti, zakládá jeho zjevnou nečinnost.
- 21 S ohledem na uvedené je zjevné, že žalovaný je v řízení o rozkladu, které bylo zahájeno dne 22. 5. 2019, nečinný, neboť v zákonem předvídané lhůtě nevydal rozhodnutí ve věci. Proto soud žalovanému ve smyslu ust. § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil, aby o rozkladu rozhodl. Při stanovení přiměřené lhůty vyšel soud ze lhůty dle ust. § 16 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím, jež se použije na řízení vedené o rozkladu žalobkyně.

- 22 Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení plně úspěšná, náleží jí tak proti žalovanému náhrada nákladů řízení. Náklady řízení žalobkyně spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 2.000 Kč. Další náklady žalobkyně tvoří náklady právního zastoupení. Odměna zástupce žalobkyně náleží za dva úkony právní služby podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), tedy převzetí právního zastoupení ve věci a podání návrhu ve věci samé. Podle ust. § 7 bodu 5 ve spojení s ust. § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3.100 Kč. Náhrada hotových výdajů pak dle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon. Celkem tak náklady žalobkyně tvoří částku 8.800 Kč.
- 23 Soud nepřiznal náhradu nákladů řízení za repliku žalobkyně k vyjádření žalovaného, protože v tomto podání žalobkyně prakticky jen zopakovala argumenty uvedené v žalobě a polemizovala s právním názorem žalovaného, a nejednalo se tak o účelné vynaložení prostředků k důvodnému uplatňování práva žalobkyně.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem [redacted]. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 24. října 2019

JUDr. Ladislav Hejtmánek
předseda senátu